

عنوان مقاله:

ادبیات عامیانه و کاربرد آن در آموزش تاریخ

محل انتشار:

دومین همایش ملی آموزش تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

کوروش فتحی - استادیار گروه علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

آموزش و تدریس تاریخ با توجه به ضرورتها و همچنین تحولات اجتماعی نیازمند بهره گیری از منابع و شیوه های متنوعی میباشد که ادبیات عامه یکی از این عرصه ها است. آنچه که به عنوان ادبیات عامه از آن یاد میشود شامل طیف وسیعی از دانشها و معارف عامه از جمله قصه ها، افسانه ها، آوازها، ترانه ها، مثل ها، معماها، متلک ها، سنتهای شفاهی، اعتقادات و اوهام، پیشگویی راجع به وقت، نجوم، تاریخ طبیعی، گاهنامه، سنگ شناسی و جانورشناسی، آداب و رسوم و زندگی عمومی است. یافته های ادبیات عامه به دلیل ماهیت ساده و صریح آن میتواند راهگشای تدریس تاریخ در مدارس که با خستگی و بی انگیزه بودن دانش آموزان مواجه است باشد. پژوهش حاضر در پی پاسخ به این پرسش است که چگونه میتوان با استفاده از ادبیات عامه تدریس موثری در درس تاریخ داشت؟ برای پاسخ به این پرسش با روش تاریخی و به شیوه بررسی موردی پنج داستان سمک عیار، حسین کرد شبستری، کلثوم ننه، حاجی بابای اصفهانی و امیر ارسلان نامدار بررسی شده و اهمیت این متون و شیوه استفاده از آن در تدریس تاریخ واکاوی شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات عامه، آموزش تاریخ، روش تدریس، روایتگری سنتی، روش ایفای نقش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250675>

